

De Wielerploegentijdrit

door Rien Hairwassers

Het bestuur heeft mij gevraagd om iets te schrijven over de ploegentijdrit.

Ruim 27 jaar geleden trainde ik o.a. de wedstrijdjeugd van de Vughtse IJclub. In de praktijk liep ik tegen het feit aan dat m.n. de jeugd lekker fanatiek de zomertrainingen volgde totdat de zomervakantie begon.

Na de zomervakanties was het een stuk rustiger bij de trainingen. Hoe moest ik de jeugd ook na die vakanties fanatiek houden want tenslotte begon de ijstraining weer zo rond 15 oktober. Er moest een uitdaging zijn, realiseerde ik me en bedacht toen een ploegentijdrit voor ijsclubs voor ploegen van 4 personen op het eind van september. Het bestuur had daar ook wel oren naar maar liet het aan mij over hoe dat in te vullen.

We fietsten vaak vaste rondjes b.v. in de Vlijmense of Dungense polder maar daar moest ik toestemming vragen om veel doorgaande wegen af te sluiten en dat werd niet toegestaan. Uiteindelijk viel mijn keuze op het huidige parkoers van ca. 7,5 km langs de A2. Ondanks dat het een parkoers was waar men op- en neer moest fietsen was het toch geen saai parkoers met een 180 graden bocht en drie haakse bochten. Bovendien zit er nog een licht hoogteverschil in. Men kwam elkaar wel tegen maar dat hinderde niet en de finish werd gepland op het stuk weg waar geen tegenliggers zijn. Bovendien hadden we daar een prachtige kleedkamer waar in de winter de zaaltraining werd gehouden. Verder lagen er maar enkele woningen aan het parkoers.

Fietsers van en naar Vught konden het fietspad aan de andere kant van de A2 gebruiken en de auto's konden over de A2 zonder dat men ver om hoefde te rijden, dus ook nauwelijks personeel nodig voor de wegafzetting.

Het bestuur vond het een goed plan en ik maakte een soort draaiboek. Met een budget van enkele honderden guldens kregen we dit voor elkaar.

Bert Ruitenbeek ging mij assisteren en ik moest verklaringen van geen bezwaar vragen aan de gemeenten Boxtel en Vught omdat het parkoers in 2 gemeenten lag. Die verklaringen moest ik ook nog bij de provincie overhandigen om daar weer een vergunning te vragen. Bij alle instanties werden best veel leges gevraagd en daar heb ik me een beetje kwaad over gemaakt. Heb Gedeputeerde Staten toen een brief gestuurd dat ik een heleboel kinderen liet sporten die dus geen katekwaad uithaalden terwijl de jeugd die dat wel deed, gesubsidieerd werd door bv. hangplekken te maken enz. Ik kreeg gehoor bij de provincie en hoefde slechts 1 keer in de drie jaar te betalen. De bewoners kregen allemaal een briefje waarin werd medegedeeld dat de weg voor één dag was afgesloten. We hebben daar heel veel begrip voor gekregen.

Voor de jeugdwedstrijden vroegen we geen inschrijfgeld maar wel voor de volwassenen. Tenslotte kostte het geld om zoiets te organiseren. Voor de jeugd zijn we prijzen aan het inzamelen geweest en dat is altijd leuk. Ook werden bekens en medailles en bloemen besteld. De tijden werden met handklokkers opgemeten. De eerste inschrijving was in ieder geval hoopvol. Al mijn fietsende jeugdleden deden mee en vooral Wijk-en-Aalburg had vele afvaardingen.

Als ik me kan herinneren deden er in totaal 17 ploegen mee waarvan 11 jeugd ploegen. Ieder jaar kregen we meer inschrijvingen zodat we ook een schifting konden maken tussen dames en heren. Leuk detail is dat we bijna altijd mooi weer hadden zodat men zei dat ze voortaan op vakantie gingen als wij de ploegentijdrit organiseerden.

Ook zijn er deelnames geweest van latere wereld- en olympische kampioenen.

Ik herinner me nog dat Marianne Vos met haar 14 jaar meedeed en dat ze bijna in haar eentje toen al tegen de 40 per uur reed met 2 zuchtende jongens aan het wiel. Ook Ireen Wüst, Arnold Stam, Jos de Vos, Jeroen Hairwassers en de Canadese Chris Witty hebben nog meegedaan en misschien ook nog wel andere bekenden in de laatste jaren.

Intussen is de ploegentijdrit een begrip geworden. Ook wielerploegen uit de verre omgeving komen strijden in Vught. Ik ben er trots op dat dit evenement jaarlijks weer succesvol is. Ik mag me samen met mijn familieleden nog op de borst kloppen met een aantal jaren geleden een eerste plaats.

Daar ik vanwege fysieke omstandigheden geen trainer meer kon zijn ben ik gestopt met alle activiteiten binnen de club en ik begrijp dat het moeilijk is trainer(sters) te vinden. Een kleine smet vind ik wel dat er weinig jeugd ploegen (en met name van de Vughtse IJclub) de laatste jaren meedoen en daar zouden trainers en trainsters van de ijsclubs toch meer aandacht aan moeten besteden is mijn mening. Uiteindelijk is deze opzet toch voor hen bedoeld.

Ik hoop dat de tijdrit nog een lang leven gaat leiden en dat de jeugd weer jaarlijks zijn weg vindt naar de eerste zaterdag na 20 september. Voor de ontwikkeling van het schaatsen binnen de club zal ook het bestuur van onze club blijvend hiervoor aandacht moeten hebben.

Ik wens jullie alle goeds en veel schaats-, skeeler, fiets en trainingsplezier.

Het is een zeldzame mooie sport en zeer goed voor de ontwikkeling van de jeugd.

Ouders van nu denk eraan dat: **ALS JE JE KINDEREN TOT HUN 18E BEZIG HOUDT MET DEZE SPORT ZE DAAR HUN HELE VERDERE LEVEN PROFIJT VAN HEBBEN.**

Rien Hairwassers

29 juni 2022